

Sönmez İslâm Güneşi

– Mecit Aktürk · 23 Ocak 2013

Sönmez İslâm Güneşi

Ahsen-i Takvîm üzre yaratıldı tüm beşer
KURAN ile öğrendik; HAYIR nedir, nedir ŞER
Şerefli insanlara HAKK a sadakat düşer...

Olur mu isyan edip ALLÂH ile savaşmak?
Bunun adı nankörlük, düpedüz haddi aşmak!

Kaptırmış gidiyorsun nefsi bir onmaz hırsa
Bedeli ağır olur ara verirken harsa
Kalbi kibleye dönder, uyandır sarsa sarsa

Rahmân O, Müntakîm O, Onun hakkı öç almak
Ne büyük bir hüsrandır tövbelere geç kalmak...

Ne bedbâhtlar türedi; işitip, isyân eden
ALLÂH´a baş kaldırıp, ona ortaklık güden...
Sana diyorum, sana! Kibirle dimdik giden!

Yapılacak tek şey var; arlanmak, hicap duymak
O eğilmez başını artık secdeye koymak...

Sanma ki herşey bâki, herşey böyle kalacak
Her sabah doğan güneş, bir OL ile solacak
Üç günlük dünyadayız, yarın akşam olacak

Cehennemin çırası, her kişinin kendisi
Tek umudumuz Resûl; Güllerin Efendisi...

Uzanmazsa eline Resûl´ün şevkât eli,
Ödenmez kolay kolay bir tek uzvun bedeli
Kudretine güvenen, ya Mecnûn´dur ya deli

Karun´un servetinden zerre eser kalmadı

Düşün ki, toprak dahi Firavunu almadı...

Mezarlar konuşuyor; kulak ver de bir dinle!
Ne bu cahilce savaş? Kitabımla, bu dinle
Arsızca saldırsan da her gün inatla, kinle...

Sönmez İslâm güneşi; böyle diyor bize HAKK!
Bellidir vazifemiz; Müslümanca yaşamak...!

Mecit AKTÜRK